

thinget. I Landsthinget udtaltes der Betænkelse ved Forslaget i den Form, hvori det blev oversendt fra Folkethinget, og det henvises til et Udvalg, der under Ledelse af det fremragende juridiske Medlem (Brock), som tidligere havde været Drdsfører, efter bedste Evne fremmede sit Arbejde, men ved Samlingens Afslutning forhindredes i at afgive sin Betænkning.

Det var kun med ringe Haab om et nyttigt Udbytte, at man i indeværende Rigsdagsamlings Begyndelse saae Straffelovs-Udkastet fra 1876 ved privat Initiativ bragt frem paany i Folkethinget og det i samme Form, hvori det for fire Aar siden var vedtaget der, trods Modstanden fra militære Medlemmers Side, og uanset vedkommende Ministers Erklæring om, at han ikke kunde gaa ind paa Folkethingets Affattelse af Lovforslaget uden væsentlige Modifikationer. Udsigten til et gunstigt Resultat blev ikke lysere derved, at Marineministeren paa Krigsministerens og egne Begne ved den første Behandling i Folkethinget erklærede, at de vilde holde sig udenfor Diskussionen, men søge at fremme Sagen ved selv at indbringe Forslag til en militær Straffelov, senest i Begyndelsen af næste Samling.

Trods disse ugunstige Bårer lod Folkethingets Udvalg sig ikke afholde fra at gjøre et Forsøg paa at give Lovforslaget en Affattelse, hvortil de forskellige Anstuelser kunde slutte sig. Og dette Forsøg lykkedes saavidt, at det nævnte Forslag igjennem en Række ved 2den og 3die Behandling vedtagne Endringer fik en Skikkelse, hvori det fandt Tilslutning hos et stort Flertal i Folkethinget, og som de militære Ministre have set sig istand til at erklære for antageligt.

Det fjønnes ikke nødvendigt her paany at fremhæve Forslagets Enkeltheder. Dertil have Lovforslag byggede paa væsentligt det samme, af N. W. Scheel udarbejdede Grundlag været drøftede alfor ofte i Landsthinget, hvorhos dette jo alt en Gang for fire Aar siden har havt Forslaget til Behandling i den Form, hvori det oprindeligt er bragt frem i indeværende Rigsdagsamling. Udvalget tror derfor i det Væsentlige at kunne nøies med at fremhæve de Punktter, med Hensyn til hvilke Folkethinget ved Sagens 2den og 3die Behandling iaar har vedtaget Endringer i det udtalte Diemed at gjøre Forslaget antageligt for de modtaende Anstuelser.

Ved alle tidligere Forhandlinger har Landsthingets Flertal i Modsetning til Folkethingets hævdte Nødvendigheden af at bibeholde en „intensiv“, det vil sige føleligt virkende og hurtigt fuldbredt Straf ved Siden af de forskellige Arreststraffe, ei blot under Feltforhold og paa Drlogstogter, men ogsaa under sædvanlige Fredsforhold. Efterat de egentlige Legemsstraffe som Lamp, Fugtel, Rottingflag og Krumslutning bleve ansete som uanvendelige Straffearter i en fremtidig militær Straffelov, blev det foreslaaet at lade

dels staaende Arrest, dels Bindestraf træde i hine forporlige Straffes Sted, uden at dog Folkethinget troede at kunne gaa ind derpaa. Som et Kompromis mellem de stridende Anstuelser har Folkethinget denne Gang i Loven indsat den fra gammel Tid paa Flaaden brugte Bøiestraf som Straf saavel under sædvanlige Forhold som under Feltforhold, og i Marinen saavel under Tjenesten i Land som paa Togt. Udvalgets Flertal maa vel erkjende, at Bøiestrafpen hverken i den simple eller den stærpede Form ganste svarer til, hvad man tidligere har tænkt sig ved en „intensiv“ Straf; dertil er den ikke saa følelig, at dens Varighed af den Grund kan nedsettes til Timer i Sammenligning med Arreststraffenes Varighed i Dage. Men det maa paa den anden Side indrømmes, at en virkelig intensiv Straf vanskeligt lader sig ubfinde, uden at den kommer til at gaa ud paa at tilføie Delinkventen en kvalificeret legemlig Lidelse, hvad Bøiestrafpen ikke gjør. Er det af flere Hensyn nødvendigt at se bort fra egentlige Legemsstraffe, saa er man derved affaaeret fra virkelig intensive Straffe i strengere Forstand. Man maa da hjælpe sig med Fængselsstraffe, for hvilke der haves forskellige stærpede Former i det Diemed dels at gjøre Straffen mere affkrækkende, dels at afforte den i Tjenestens Løve. Flertallet betragter „Arrest i Bøien“ som en Form af stærpet Fængsel ved Siden af de andre Former, der haves, og det tror, at der gives Tilfælde, ligesom der gives Individider, for hvilke netop denne Form af stærpet Arrest vil findes at passe bedre end de, som hidtil ere brugte eller fremtidig ville komme til Anvendelse. Udvalgets Flertal tror derfor at burde tilraade Landsthinget at gaa ind paa at optage Arrest i Bøien blandt de Straffe, der kunne saavel arbitrært dikteres som ved Dom tilkjendes, baade ved Land- og ved Sømagten, saavel under sædvanlige Forhold som i Felten og paa Drlogstogt.

Den store Vanskelighed, som knytter sig til den Omstændighed, at Krigsmagten blandt sit uskrevne Mandskab altid vil telle nogle af den Slags uvorne Individider, som ikke kunne bringes med det Gode til at bøie sig under nogen Myndighed eller nogen Lov, og paa hvem de sædvanlige Straffe derhos hurtigt vise sig virkningsløse, har man i Lovforslaget, som det foreligger, søgt at overvinde ved de i § 32 givne Bestemmelser om, at flige Individider under visse Betingelser ved en Krigsret kunne dømmes til at fjernes fra deres Afdelinger for paa anden Maade at bruges til Krigsmagtens Nytte, dog uden at maatte famles i egne Straffesafdelinger. Det maa erkjendes, at Fjernelsen af flige Individider vil være et stort Gode for deres Kammerater, hem de volde ligesaa meget dagligt Bryderi og Fortræd, som de sætte deres Forefattes Laalmodighed paa Prøve. Nogle af Udvalgets Flertal tro vel, at Betingelserne for, at en Afdeling ved Krigs-